

og talt for Loven, ikke trække det korteste Straa paa Valgtribunen, — jeg er ikke selv i det Tilfælde at skulle trække hverken det ene eller det andet Straa — men det vil sikkert vise sig, at denne Lov skal vinde Anklang hos Befolkningen, fordi den, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) saa kønt sagde i Fjor, vil bringe Hjælp til mange Mennesker, og det er netop det, der er Meningen med Loven. Det kan ikke hjælpe at sige: Du faar ingen Ting, for der er saa mange andre, der ingen Ting faa, eller som det en Gang blev sagt til en fattig: „De faar ingen Ting, for forleden Dag var der en anden, og han fik heller ingen Ting.“ Hvis man virkelig ønsker det, vil der jo netop, naar denne Lov er vedtagen, senere være Lejlighed for de menneskekærlige Bestræbelser her i Tinget til at opnaa, hvad de ønske, naar de blot i Praksis ville lægge deres Ønsker lige saa stærkt for Dagen, som de ere lagte for Dagen i Ord i den sidste Tid. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Byriell Jensen) sagde i Lørdags, at han aldeles ikke kunde forstaa Lovforslaget. Jeg vil dertil sige, at det jo er muligt, men det behøver ikke nødvendigvis at være Lovforslagets Skyld, det kunde ogsaa være det ærede Medlems egen Skyld; jeg kan da kun sige, at det er kedeligt for det ærede Medlem, at han ikke forstaa et Lovforslag, som dog saa mange andre saa overordentlig let have kunnet forstaa. Naar det ærede Medlem imidlertid sagde, at der heller ikke var andre, der forstode Lovforslaget, saa er det noget, det ærede Medlem ikke kan vide noget om. Det ærede Medlem kan vel sige: Jeg forstaa ikke noget deraf, men det ærede Medlem har ikke Ret til at sige, at heller ikke andre forstaa det. Jeg kan f. Eks. forsikre det ærede Medlem om, at jeg forstaa det udmærket godt, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem kunde komme til at forstaa det. Jeg vil blot raade det ærede Medlem til at tage Lovforslaget med hjem og studere det godt, læse det rigtig nøjagtigt igennem og saa tillige tænke sig ind i den Tanke, at det var et Lovforslag, der var fremsat af det moderate Venstre, f. Eks. af det ærede Medlem for Præstø

Amts 6te Valgkreds. Hvis det ærede Medlem kunde komme ind i den Illusion, tror jeg ikke blot, han kunde komme til at forstaa Forslaget, men jeg tror, han endogsaa vilde komme til det Resultat, at det var et usædvanlig letfatteligt Lovforslag — ja, det er noget, jeg naturligvis ikke ved, men det tænker jeg. Jeg vil endnu, inden jeg slutter, henlede Opmærksomheden paa et Faktum, der ikke er blevet nævnt under denne Forhandling, nemlig det, at i Landstinget har Formanden for den tidligere Arbejderkommission af 1885 været Formand i det Udvalg, der har behandlet denne Lov, og dernæst har Ordføreren for det Lovforslag, der i 1890—91 var til Behandling og Vedtagelse i Landstinget, ogsaa været Ordfører i Landstinget for nærværende Lovforslag. Se, mine Herrer! Naar Formanden for Arbejderkommissionen af 1885 har været med til at anbefale et Lovforslag af saa væsentlig forskellig Beskaffenhed som dette, og ikke blot har sluttet sig til dette Forslag, men endogsaa med varme Ord har talt dets Sag, og naar den Rigsdagsmand, der den Gang var Ordfører for det tidligere Lovforslag i Landstinget, har talt paa samme Maade om dette Lovforslag og anbefalet det til Vedtagelse, saa tror jeg, man deri maa se en ganske særlig Anbefaling; thi er der nogen, der har haft noget at overvinde, inden de sluttede sig til dette Forslag, maa det det dog være de Herrer, der tidligere have været Talsmænd for de ældre Forslag. Det ærede Medlem vil se et Bevis herfor i Ordføreren her i Tinget, idet han jo er ude af Stand til at se bort fra, at man i 1890 var inde paa noget, som virkelig ikke kunde føres ud i Praksis, og som, hvis det alligevel førtes igennem, ganske sikkert ikke vilde have vundet Landbefolkningens Sympati, dersom det virkelig paalagde denne i Løbet af en Aarrække en Ekstraskat af 3—4 Kr. pr. Td. Hartkorn. Jeg vil altsaa henlede Opmærksomheden paa, at det er lykkedes os, der have sluttet os til dette Forslag, at vinde Tilslutning ogsaa fra deres Side, som tidligere have foreslaaet en ganske anden Ordning. Det, mener jeg, maa kunne overbevise ærede Medlemmer om, at de med fuld Fortrøstning kunne stemme for dette